

πρὸς ἀρτίων, πιετεῖνον, οὐκούσως ἡ καὶ πολλὰ
ἡ ὄργανων τῆς ἀρχέων, οὗ πικέτες, οὐ βαρ-
εῖστον ἡ τὰ πρὸς ηὐδίου συμπεινούτα τοῖς α-
κενόις τῇ χρυσέριν, ἐπάργαν, καὶ πέτραι-
ναι, καὶ σταμβύκει τῷ πάστοι τῷ δέρματι χει-
ρουργίης δησπόζειν. Διάρχεις οἱ ἔχοντες τὸ
φέρει τῇ ἀνθενάν τῶν τῇ ἀρχέων μεμβαλο-
γοῦσθεν. Φασὶ γὰρ δὴ πλεῖ Αἴγινας θερμοτε-
χνοβέργειν τοὺς ἀνθειόν τοκήν, μὲν οὖν ἔχει
φαισκή μία τὴν ἀρχιμαστικὸν τὸ περιστε-
ρῶν τὸ τε πεινατικόν, μὲν χερεύασαν τὴν θερνόν οὐ
γελεῖ μηδέ μέλον εἰδός, διὸ πρὸς τὸ διάσιαν
οὐδέν διένιν οὐ παρέλατα τὸν ἀνθειόν τῷ ἐξ Αἴ-
γινας τὴν διπλήν ποτε πίεσθειρ, καὶ τὸ τέ-
χναι. ἐπειδὴ τῇ ὄργανων οὐ τῆς ἐργασίας
θερμοκαμψάσθειρ τὸν τεχνικὸν παρείλατον
τεχνικὸν ἢ πίθεωρ τὸν πρὸς τοὺς ἀγώνας
ἢ ταῦτη γὰρ ὁ περιφέλων, οὐ τῆς αὐτῆς μετα-
χειρίτης γέριν φέπει, μηδὲ τῆς τῇ μέσον οὐγί-
των ήδονάς, οὐ ταύτης φορτικός. Μέσοφος τῇ
ἐλευθέρῃ πρίνορθει τὴν ἐργασίαν, μηδὲ
διπικωτέρευτον καὶ βασιλεῖος μὴ συμβινεῖται
γένεθλα. πονιεῖς γὰρ ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν πο-
αιώντες τὸ τέλος οὐ δεσπάται, φορτικός αὖ,
μετεβαδίγειν εἰσθε τὴν μοστικήν. Λέσε καὶ τοὺς
πρὸς αὐτὸν μελετῶντας, μὲν τοὺς τε ποιοὺς τε-
νες ποιεῖ, οὐ τὰ σύγχρονα, μία ταῦτα κακήν οὔτε.

tineret, & quid non. Eodemque modo per multa instrumentorum antiquorum improbata sunt, veluti Pectides & Barbati, & quæ ad volumentum audientium intendebant, heptagona, & trigona, & sambucæ, & cunctæ quæ indigent perita manuum gestulatione. Rationabiliterque illud se habet, quod antiqui de tibiis fabulantur. aiunt enim Mineruam reperi-
c
torem, tibias abiecisse ob deformitatem oris, atqui non male se habet dicere, fecisse hoc Deam, deformitatem oris infensam: sed tamen multo magis ob id, quia nihil confert tibiarum vius ad intelligentiam & mentem, cum scientia & ars Mineruæ sit attributa. Cum verò instrumentorum & operis probauerimus artificiosam disciplinam: artificiosam verò illam possumus quæ versatur in certaminibus: in illis enim qui agit, non propriæ virtutis gratia agit, sed vt audientes deleat, & onerosa quidem delectatione: quapropter non ingenii hominis censemus esse huiuscmodi opus, sed per viles ac sordidos contingit illud fieri: nam finis, cuius gratia faciunt, improbus est, cum spectator onerosus existens, modò hoc, modò illud exigere consuevit: ita ut artifices quoque placere studentes, illiusmodi efficiantur, & corpora similiter propter motus.

CAPVT VII.